

ВАСПИТНО-ОБРАЗОВНИ РАД СА ДЕЦОМ УЗРАСТА ОД 3 ГОДИНЕ ДО УКЉУЧИВАЊА У ПРОГРАМ ПРИПРЕМЕ ЗА ШКОЛУ

Подразумева такву организацију рада са предшколском децом у којој је основно начело да се дете учи у сваком тренутку и свака животна ситуација има одређене васпитне ефекте. При том, сваки васпитач у програмирању и планирању свога рада мора полазити од програмских садржаја, али и од васпитне групе у целини и индивидуалних карактеристика сваког детета.

Аспект социо-емоционалног развоја има у себи доста несистематичности, занемарености, стога је потребно неговање интерактивног и игровног приступа у раду са децом, развоја социо-емоционалне осетљивости, комуникације са околином и ненасилне комуникације. Потребно је наставити интезивније рад на програму подстицања самопоштовања код деце.

Васпитно-образовни рад се одвија кроз самосталне активности по избору деце, усмерене и комбиноване активности, јутарње телесно вежбање, рекреативне паузе, исхрана и спавање. Битно је да их васпитач комплексно повезује, подједнако их уважава и не истиче једну на штету других. Васпитач такође мора да има на уму да је дечији вртић место живљења деце и одраслих, те ће настојати да створи што повољнију и топлију емоционалну-социјалну климу у групи.

Повећање обухвата деце је изазов за целу установу и заједницу, те је кроз посебне и специјализоване програме, а нарочито кроз пројекте потребно створити услове за већи укљученост деце из социјално осетљивих група.

Аспект социо-емоционалног развоја је потребно актуализовати уважавајући све већи значај "емоционалне компетенције". Развијању социјалних квалитета личности, партнерског односа у васпитавању, учењу стратегија за превазилажење и каналисање негативних емоција и развоју самопоштовања треба дати потребно време у раду. Да би се проширио репертоар дететових социо-емоционалних вештина уводе се *драмске радионице* које треба да буду креативне, а не репетитивне. Кроз активно учешће детета у неким драмским искуствима пружају могућност да дете испољи своју маштовитост, спонтаност и самосталност, да истражују и сама проналазе начине решавања проблема, да кроз једноставне драмске форме истражују себе своје понашање и односе са светом.

Потребно је заједно са децом израдити правила понашања у групи и одредити начине реаговања при кршењу истих.

Бављење васпитном средином како би она била развојно стимулативна и подстицајна, указује на потребу варирања материјала у погледу сложености, излагања дечијих продуката у нивоу дечијих очију, веће коришћење природног и неструктурираног материјала (уз сагласност родитеља), укључивање родитеља у израду средстава и осмишљавање ситуација у којима су други одрасли активни учесници. Материјали да буду класификовани, доступни и обележени, а у васпитној средини треба да се виде актуелна дешавања.